

høje Volde værne mod den Skade, som Sprængninger kunne gøre. De ville der ligge godt og trygt og tillige saa nær Udlobet som ønskeligt.

Der er endnu kun et lille Spørgsmaal med Hensyn til Kasernens Anbringelse. Der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den skal anbringes bagved den nuværende Hovedvagt paa det under Orlogsværftet hørende Salutbatteri „Sixtus“, og det er ganske sikkert, at der dér er en Plads, men den er ikke meget stor. Det er da et Spørgsmaal, om den ikke vilde ligge bekvemmere der, hvor der er meget rigeligere Plads, der, hvor Eksercer- og Gymnastikhuset ligger og hele Samlingen af Administrationsbygninger, den store Smedie o. s. v. Det er længere Syd paa paa Værftet, og ganske vist ikke saa nær ved Overgangen til Torpedoskurene, hvor disse Folk ogsaa faa noget at gøre, men det er paa den anden Side mere centralt, og man vil der have mere Luft og Rum. Men det er, som sagt, en Sag, jeg bare henstiller, i Tillid til at den højtærede Minister ikke er bunden ved dette Lovforslag til netop at tage denne Plads, som er udpeget under Forhandlingerne.

Saa er der et lille Spørgsmaal, der kan betegnes som et Etikettespørgsmaal. Saa længe vi havde Logisskibe, vagede Vimpelen paa et af dem, og det var tillige Vagtskib. Der findes ingen Orlogshavn, mig bekendt, hvor der ikke altid, i det mindste om Sommeren, naar Havnen besøges af fremmede Skibe, ligger et Vagtskib, hvorfra Officererne gaa om Bord og tilbyde Landets Tjeneste. Det er i en Række af Aar sket fra Kaserneskipet, som tillige har været Vagtskib, og fremmede ere ikke vante til at søge en Kaserne i Land. Selv der, hvor der er Kaserner, er der altid et Vagtskib; det kan være en ganske ubetydelig Kanonbaad; men der vajer Vimpelen og Orlogsflaget, derfra foregaar Komplimenteringen, og der giver man Oplysninger om, hvor Værftschefen og andre Autoriteter ere at finde, naar vedkommende fremmede Orlogsmand ønsker at hilse paa dem.

Med denne Henstilling skal jeg, da jeg ikke vil trætte Tinget mere end højst nødvendigt, slutte med at anbefale Forslaget til uforandret Vedtagelse.

Madsen-Mygdal: Det foreliggende Forslag omhandler jo, som det vil ses, to Foranstaltninger, nemlig Tilvejebringelsen af bedre Kaserneforhold for det søværnepligtige Mandskab, og for det andet

forskellige Foranstaltninger, der tjene til at formindske Faren for København ved Ammunitionens Opbevaring i Byens Nærhed. I begge Henseender har Finansudvalget i det andet Ting været enigt om, at det var nødvendigt, at der skete noget saadant, — i begge Henseender, omend et Mindretal i førstnævnte Henseende har haft en anden Opfattelse af, paa hvilken Maade disse bedre Kaserneforhold burde tilvejebringes. I selve Lovforslagets Bemærkninger er der gjort udførlig Rede for Forslagets Indhold, navnlig i den Skrivelse til Forsvarskommissionen, som ærede Medlemmer nok have gjort sig bekendte med. Dernæst har ogsaa den højtærede Forsvarsminister gjort udførlig Rede for Forslaget her i Dag, saa der er ikke noget nyt eller noget særligt for mig at tilføje. Jeg kan indskrænke mig til som den foregaaende ærede Taler at anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Reedtz-Thott: Naar man overvejer, hvorledes man skal stille sig til dette Lovforslag, saa er jo navnlig Spørgsmaalet om, hvad der vil være det bedst tjenlige for de indkaldte Folk, af Betydning. For mig staar det ganske klart, at der altid vil blive indkaldt Søfolk til at være her ved Værftet i København, og saa kan jeg ikke se rettere, end at som Forholdene have udviklet sig, idet man har forladt de gamle Sejlskibe og er kommen ind paa andre Typer, maa det, man tidligere har udtalt mod at lægge Søfolk i Kaserner i Land, være bortfaldet. At Kaserner under alle Omstændigheder baade ere billigere og sundere for de indkaldte end et Skib, anser jeg for at være givet. Derfor kan jeg ogsaa anbefale, at man bygger en Kaserne til at afløse de nuværende Logisskibe. — Naar der saa er Spørgsmaal om, hvor denne Kaserne skal ligge, staar det ogsaa for mig som ganske givet, at der kun kan være Tale om at bygge den næved det Sted, hvor Mandskabet har sit Ophold og sine Øvelser, og at det vilde være ganske umuligt at indlogere Mandskabet midt inde i den gamle By. Jeg kan derfor slutte mig til, at Kasernen bliver bygget paa det Sted, der er foreslaaet.

Det foreslaas dernæst at skaffe Pengene til Kasernen til Veje ved at sælge en Del af det gamle, ubrugelige Materiel. Vi ere jo — og deri er jeg ganske enig med den første Taler, som havde Ordet, det ærede kongevalgte Medlem (Carstensen) — gaaede langsommere frem i Retning af at kassere gammelt Materiel end de andre